

3F Industri og Service Kbh.
Att. Finn Sørensen
Ramsingsvej 28 B
2500 Valby

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Jeg har modtaget dit brev af 26. november 2008 angående lovforslag L 36, forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere (Gennemførelse af anbefalingen fra udredningsarbejdet om Laval-afgørelsen og forlængelse af revisionsfrist).

J.nr. 2008-0000705

Angående det indledende spørgsmål om EF-domstolens kompetence kan jeg oplyse, at en national domstol, herunder Arbejdsretten, i overensstemmelse med traktatens artikel 234 kan stille EF-domstolen præjudicielle spørgsmål, hvis domstolen finder, at fortolkningen af EU-retsakter giver anledning til rimelig tvivl. EF-domstolen vurderer på den baggrund sagen og fremkommer med sin vurdering, som den nationale domstol inddrager i sin afgørelse af den konkrete tvist. Så vidt jeg ved, har den svenske Arbetsdomstol endnu ikke afgjort sagen om den lettiske virksomhed Laval un Partneri.

For så vidt angår spørgsmålet om Arbejdsrettens rolle i forbindelse med vurderingen af lovligheden af en konflikt på grundlag af L 36, vil jeg henvise til ovenfor skitserede ordning samt til min besvarelse af spørgsmål 14, som Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har stillet til L 36. Den pågældende besvarelse vil snarest være tilgængelig på www.ft.dk. Arbejdsretten er en uafhængig fagdomstol, og det kan ikke udelukkes, at Arbejdsretten finder det nødvendigt at stille EF-domstolen præjudicielle spørgsmål.

L 36 betyder ikke, at visse overenskomster ophøjes ved lov. Jeg henviser i den forbindelse til min besvarelse af spørgsmål 12, som Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har stillet til L 36. Når der kan anvendes kollektive kampskridt med henblik på at sikre udstationerede lønmodtagere løn svarende til, hvad danske arbejdsgivere er forpligtet til at betale for udførelsen af samme arbejde, har arbejdsmarkedets parter mulighed for at sikre, at udenlandske tjenesteydere ikke opererer på mere gunstige vilkår end en dansk arbejdsgiver på samme område.

Udgangspunktet i den danske arbejdsmarkedsmodel er aftalefrihed, og det vil derfor være nærliggende at henholde sig til, hvad der står i tiltrædelsesoverenskomsten samt den bagvedliggende overenskomst om, hvilken overenskomst der skal gælde i hvilke situationer. Hvis en udenlandsk tjenesteyder tiltræder en overenskomst, som særligt er rettet mod udstationerede tjenesteydere, og denne efterfølgende melder sig ind i den arbejdsgiverforening, som er part i den pågældende overenskomst, vil overenskomsten, som særligt retter sig mod udstationerede, fortsat være gældende i relation til udstationerede lønmodtagere. Hvis den udenlandske tjenesteyder ansætter danske lønmodtagere, vil de være sikret de løn- og arbejdsvilkår, der fremgår af

den overenskomst, som gælder i forhold til danske lønmodtagere, og som er indgået af den pågældende arbejdsgiverforening.

Angående det femte spørgsmål vil jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 5-7, som Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har stillet til L 36.

Til spørgsmål 6 kan jeg sige, at det er korrekt, at der med L 36 ikke lægges op til en lovfastsat mindsteløn, og at det som hidtil vil være arbejdsmarkedets parter, der fastsætter lønnen ved overenskomstindgåelse.

Det er i første række arbejdsmarkedets parter, der ved fastlæggelsen af de lønkrav, som en udenlandske tjenesteyder kan mødes med, skal tage stilling til, hvilke andre overenskomstelementer, der kan indregnes heri, og i sidste ende er det Arbejdsretten, der afgør, om det lønkrav, som den udenlandske tjenesteyder er blevet mødt med, ligger inden for lovforslagets rammer. Jeg mener på den baggrund ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, at jeg vurderer konkrete dele af bestemte overenskomster.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen